

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11Co/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412214081
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1412214081.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Kataríny Štrignerovej, v právnej veci navrhovateľa: R., Y..N..K., Y. Y. R. XX, U., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská N., M. J. Y. Y. N., Ž. Q.J. XX, U., o splnenie povinnosti zaplatiť majetkovú škodu vo výške 125 euro a nemajetkovú ujmu vo výške 275 euro, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.11.2014, č.k. 5C/119/2012-51, uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 08.10.2012, sp.zn. 5C/119/2012 a uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 20.02.2015, sp.zn. 5C/119/2012, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.11.2014, č.k. 5C/119/2012-51 sa p o t v r d z u j e.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 08.10.2012, sp.zn. 5C/119/2012 sa p o t v r d z u j e.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 20.02.2015 sp.zn. 5C/119/2012 sa p o t v r d z u j e.

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 12.11.2014, č.k. 5C/119/2012-51 po prejednaní veci v súlade s § 101 ods. 2 zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „ O.s.p.“) zamietol návrh navrhovateľa na uloženie povinnosti odporcovi zaplatiť mu sumu XXX euro titulom majetkovej škody a sumu XXX euro titulom nemajetkovej ujmy uplatnenú podľa ust. zák.č. 514/2003 Z.z., ktorý za nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava IV považoval okolnosť, že označený súd v exekučnom konaní týkajúcom sa Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, v zákonom stanovenej lehote nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 3 ods.1 písm. d/, § 4 ods.1 písm. a/, § 9 ods.1, § 15 ods.1, § 16 ods.1, § 17 ods.1,2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, § 41 ods.2 písm. d/, § 44 ods.2 zák.č. 233/1995 Z.z. o Exekučnom poriadku a skutkovo tým, že po oboznámení sa s obsahom pripojeného súdneho spisu sp. zn. 15Er/27/2099 zistil, že exekučný súd vydal poverenie dňa 14.1.2009, teda po 5 dňoch od doručenia žiadosti súdneho exekútora dňa 9.1.2009. Súdu prvého stupňa preto nebolo pri rozhodovaní zrejmé, akú nečinnosť v rozsahu viac ako 177 dní navrhovateľ v návrhu tvrdí a ani z čoho pri tomto tvrdení vychádzal.

Na základe vyššie uvedeného, pri zohľadnení zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom moci pri výkone verejnej moci (existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou) konštatoval, že exekučný súd o vydaní poverenia rozhodol v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na to, že v danej

veci nebol splnený základný predpoklad zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (existencia nesprávneho úradného postupu), súd prvého stupňa ďalej neskúmal splnenie zostávajúcich dvoch zákonných predpokladov (príčinnú súvislosť a vznik škody) a ani sa nezaoberal odporcom vznesenou námietkou premlčania.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. pri zohľadnení, že plne úspešný odporca si neuplatnil právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celosti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (dôvodiac ustanovením § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/, f/ O.s.p., t.j. že súd prvého stupňa odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom; rozhodoval vylúčený sudca; súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Odvolateľ poukazujúc na § 101 ods. 2 O.s.p. uviedol, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd prvého stupňa preto nemohol postupovať podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Z neúčasti sa ospravedlnil, pričom trval na osobnej účasti právneho zástupcu a žiadal o odročenie pojednávania. Ak napriek tomu súd konal a rozhodol v neprítomnosti jeho a jeho právneho zástupcu, odňal mu možnosť konať pred súdom.

Odvolateľ poukázal na obsah jeho žaloby, v ktorej súd prvého stupňa upozornil na skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že sa krajský súd s dôvodmi na vylúčenie sudcu nestotožnil neznamená, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného z dôvodov (okrem tých, ktoré označil v žalobe), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach (napr. vo veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 11NcC/46/2012 zo dňa 17.10.2012, ktorý vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda z rozhodovania a vec sťažovateľa prikázal na prejednanie Okresnému súdu Galanta). Navrhovateľ v odvolaní poukázal ďalej na to, že nakoľko podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával a rozhodoval vylúčený sudca. Konečné vydanie rozhodnutia vo veci samej súdom neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí súčasne rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie. Súd prvého stupňa sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované úseky tomu nenasvedčujú. Na splnenie zákonnej lehoty, resp. na konanie bez zbytočných prieťahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je dôležité skúmať nie len samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi.

Podľa názoru odvolateľa v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Bolo potrebné vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise; za stavu, kedy sa odporca vôbec nevyjadril k podanému návrhu, mal mu súd umožniť uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, právnym, otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Ak súd zistil, že existuje okolnosť brániaca vydať pre navrhovateľa pozitívne rozhodnutie, musí vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania v spore a umožniť im, aby sa k tomu vyjadrili. Majú právo vyjadriť sa aj k dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane alebo žiadnej z nich.

Pokiaľ ide o návrh na náhradu majetkovej škody, súd prvého stupňa ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode vzniknutej titulom udržiavania a správy informačného systému a súvisiacich výdajov (na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje). V tejto časti mal rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a mal za to, že je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. V konaní hodlal prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offa a navrhovateľa nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. V rozhodnutí súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Súd prvého stupňa sám zistil, že o jeho návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody.

Odvolaťel žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k riadne doručenému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolaťel súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať dokazovanie a ani dokazovanie doplniť a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Odvolaťel súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 219 ods.1,2 O.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa uplatnený podľa zák.č. 514/2003 Z.z., v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam

K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

V prejednáwanej veci z obsahu spisu vyplýva, že podaním zo dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy XXX euro z titulu majetkovej škody a 270 euro z titulu nemajetkovej ujmy vzniknutej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV, pretože tento v zákonnej lehote nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXXX dlžníkom J. U.K., Q.. XX.X.XXXXX. V podaní navrhovateľ zároveň žiadal o prikázanie veci inému súdu z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava IV z prejednávania a rozhodovania veci s odôvodnením, že Okresný súd Bratislava IV, ktorý by bol inak oprávnený vec prejednať ako vecne a miestne príslušný súd podľa § 85 ods. 3 O.s.p., zapríčinil svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane navrhovateľa, a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať.

V posudzovanej veci rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 22.10.2012, č.k. 11NcC/190/2012-15 o tom, že z prejednania a rozhodovania vo veci je vylúčená sudkyňa Okresného

súdu Bratislava Z. H.. D. X. a ostatní, vo výroku rozhodnutia označení sudcovia Okresného súdu Bratislava IV (vrátane zákonnej sudkyne, ktorej bola daná vec pridelená) nie sú z prejednávania a rozhodovania v danej veci vylúčení.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa stanovil v danej veci termín pojednávania na deň 12.11.2014 o 10,00 hod.. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 3.10.2014 (viď doručka na č.l. 47). Z obsahu spisu nevyplýva, že by navrhovateľ pred nariadeným pojednávaním ospravedlňoval svoju neúčast'. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že ak sa riadne predvolaný navrhovateľ na pojednávanie nariadené na deň 12.11.2014 nedostavil a ani nepožiadaval o jeho odročenie z dôležitého dôvodu, súd prvého stupňa postupoval správne, keď v uvedený deň pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a rozhodol s prihliadnutím na obsah spisu a na dosiaľ vykonané dôkazy. Tento postup súdu bol v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. a súd prvého stupňa ním neodňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd ďalej udáva, že súd prvého stupňa poskytol navrhovateľovi dostatočný časový priestor predložiť, navrhnuť dôkazy, oboznámiť sa s dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, na pojednávanie oboch účastníkov riadne a včas predvolal; sám navrhovateľ z vlastného rozhodnutia tento priestor nevyužil. Navrhovateľ nemôže svoju vlastnú pasivitu dávať na vrub súdu a v konečnom dôsledku ju využiť vo svoj prospech. V danej veci súd prvého stupňa poskytol účastníkom (aj právnenému zástupcovi navrhovateľa) reálnu možnosť chrániť svoje práva a oprávnené záujmy. Ak túto možnosť bez uvedenia dôvodov (ospravedlniteľných) nevyužili, takéto chovanie už zákonodarca nedovoľuje v odvolacom konaní zohľadniť v ich prospech. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľ v návrhu a i v odvolaní uvádzal len všeobecné dôvody ohľadne spôsobených prieťahov v exekučnom konaní, neuvádzal však konkrétne skutočnosti, ktorými by spochybňoval vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý svoj zamietajúci výrok výlučne právne a skutkovo odvodzoval od dokazovaním zisteného zákonného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodnutím zo dňa 14.1.2009, č.k. 15Er/27/2009-8 rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 9.1.2009 a ktorý sa pri nepreukázaní nesprávneho úradného postupu zo strany exekučného súdu a správne (berúc do úvahy hľadisko hospodárnosti konania) ďalšími dvoma zákonnými predpokladmi pre úspešné uplatnenie nároku uplatneného podľa zák.č. 514/2003 Z.z. ďalej nezaoberal.

Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci T.Ě. proti Slovenskej republike /sťažnosť č. XXXXX/XX/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5M Cdo 8/2008). Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je k námietkam navrhovateľa o arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa možné konštatovať, že odvolaním napadnuté rozhodnutie uvedeným požiadavkám vyhovuje.

Ostatnými odvolacími námietkami týkajúcimi sa neakceptovania žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie nariadeného pojednávania a nerozhodnutia o jeho návrhu na prerušenie konania (v inej časti odvolania odvolateľ naopak konštatuje, že „ v rovnakom rozhodnutí súd rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods.2 písm. c/ O.s.p. „) sa odvolací súd nezaoberal, keďže z obsahu spisu nevyplýva existencia takýchto úkonov zo strany

navrhovateľa. Uvedené len preukazuje to, že navrhovateľ v danej veci pri podaní odvolania postupoval formalisticky, bez zohľadnenia konkrétnych skutkových okolností daného prípadu a skutkového a právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa; na základe uvedeného nie je možné jeho postup v odvolacom konaní hodnotiť inak, ako šikanóznym výkonom práva.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa (vrátane správneho výroku o trovách konania pred súdom prvého stupňa) podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

Okresný súd Bratislava IV v uznesení zo dňa 8.10.2012, sp. zn. 5C/119/2012 právne dôvodiac § 4 ods.1 písm. k/, ods. 4, § 5 ods.1 písm. g/ zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení, položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu citovaného zákona uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava IV súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66 euro, v lehote do 3 dní od doručenia rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ dôvodiac tým, že označené uznesenie/výzvu vníma ako neopodstatnenú, t.j. bez právneho významu. Konštatoval, že v danej veci nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ustanovenia § 15a ods. 1 O.s.p. čo znamená, že spoplatňovanie fiktívneho návrhu je preto bezpredmetné. V samotnej žalobe dôvodil, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania a sú teda vo veci zaujatí (§ 14 O.s.p.). Súd mal preto postupovať? zákonným spôsobom a podľa ustanovenia § 12 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 12 ods. 3 O.s.p. požiadať? príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Vo veci nejde o vhodnosť, ale o nutnosť. Vec musí byť? prikázaná inému súdu preto, aby konanie bolo spravodlivé a vo veci samej rozhodoval nestranný zákonný sudca. Z judikatúry ústavného súdu možno vyvodit', že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať? za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS 331/2009). Ak by aj súd mal za to, že vo veci je nutné uhradiť? poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a zákona o súdnych poplatkoch dôvodil, že povinnosť? platiť? súdne poplatky mu nie je možné uložiť. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené. Rovnako sa to týka poplatkov za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie či návrhy na vylúčenie sudcov. Vzhľadom na uvedenú právnu argumentáciu žiadal, aby odvolací súd bez prietahov konal podľa § 12 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 12 ods. 3 O.s.p. a otázku prikázania veci inému súdu postúpil príslušnému krajskému súdu na rozhodnutie.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Zohľadniac okolnosti už uvedené v predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia konštatuje, že z obsahu podania navrhovateľa (§ 41 ods. 2 O.s.p.) doručeného súdu prvého stupňa dňa 27.9.2012 jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ v ňom vznesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Okresného súdu Bratislava IV. Postupovať a rozhodovať? podľa § 12 ods. 1 O.s.p. (delegácia nutná) je možné až vtedy, ak sú vylúčení všetci sudcovia vecne a miestne príslušného súdu z dôvodov uvedených v § 14 O.s.p.. V prejednávanej veci o takýto prípad, ako je uvedené vyššie, nejde.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým za tohto skutkového a právneho stavu uložil navrhovateľovi povinnosť? zaplatiť? súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti v sume XX euro je vecne a právne správne; rozhodnutie obsahuje náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 167 ods. 1, § 169 ods. 1 O.s.p. a súdny poplatok je uvedený v správnej sume (§ 1, § 5 ods. 1 písm. g/ zák. č. 71/1992 Zb o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien a doplnkov, položka č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zákona o súdnych poplatkoch).

Nedôvodná je aj ďalšia námietka navrhovateľa o tom, že v danom prípade ide o konanie, ktoré je podľa § 4 ods. 1 písm. k/ (správne malo byť zrejme uvedené § 4 ods. 1 písm. j/) zák. č. 71/1992 Zb. vecne oslobodené od súdnych poplatkoch. Ust. § 4 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a sadzobníka

súdnych poplatkov; vzťahuje sa len na súdny poplatok za návrh, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia alebo exekúciu (§ 4 ods. 1, 3 zák. č. 71/1992 Zb.). Podľa názoru odvolacieho súdu len oslobodenie na základe rozhodnutia podľa § 138 ods. 1 O.s.p. zvyhodňuje účastníkov konania vo väčšom rozsahu - navrhovateľovi v prejednávanej veci nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O.s.p. (porovnaj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. II. ÚS 124/2011).

S poukazom na hore uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 8.10.2012, sp. zn. 5C/119/2012-8 ako vecne a právne správne potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Okresný súd Bratislava IV v uznesení zo dňa 20.2.2015, sp.zn. 5C/119/2012 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť poplatok za odvolanie v sume 20 euro, do 3 dní od doručenia uznesenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil. Poukázal na to, že napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie. Namietol, že spoplatnenie podľa pol. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa týka iba návrhu, nie však odvolania; v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 39/2007. V odvolaní napokon uviedol, že dané konanie sa začalo pred 30.09.2012, a preto v zmysle § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. treba vec posúdiť podľa tohto zákona v znení platnom do 30.09.2012.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 4 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1,2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou.

Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Návrhy (odvolania, dovolania) sa spoplatňujú ku dňu ich podania a podľa sadzobníka súdnych poplatkov, účinného ku dňu podania návrhu.

Podľa položky 1 bod 3 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

Z hore citovaných ustanovení zákona vyplýva, že súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona. Poplatky sa vyberajú aj za konanie a úkony vykonávané bez návrhu v prospech poplatníka, ak je to v sadzobníku výslovne uvedené (§ 1 ods. 1, 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien a doplnkov; ďalej len zákon). Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. V odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ, dovolateľ (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona). Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v dovolacom konaní vo veci samej (§ 6 ods. 2 veta prvá, druhá zákona).

Podľa Položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom od 1.10.2012 za podanie návrhu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je určená osobitná sadzba v sume XX eur.

Podľa § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. v znení účinnom od 1.10.2012, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 9. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012.

Položka 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., bola do sadzobníka vložená novelou zák. č. 71/1992 Zb. vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.10.2012. Súčasne bol touto novelou do zákona č. 71/1992 Zb. vložený § 18ca, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Konanie o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. nebolo do 30. 9. 2012 uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov.

Podľa názoru odvolacieho súdu je v danom prípade navrhovateľ povinný zaplatiť poplatok za odvolanie. Berúc v úvahu hore citované ustanovenia, navrhovateľ by nebol povinný zaplatiť poplatok za odvolanie iba v prípade, ak by odvolanie podal pred 30. septembrom 2012. V posudzovanej veci bolo odvolacie konanie začaté po 1.10.2012, a preto navrhovateľovi vznikla povinnosť zaplatiť poplatok za podané odvolanie podľa zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom v čase podania odvolania; výška poplatku za odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa je v rovnakej sadzbe ako poplatok z návrhu na začatie konania (po 01. 10. 2012). Skutočnosť, že v sadzobníku nie je uvedená povinnosť zaplatiť poplatok za odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vydaného v konaní o náhradu škody, náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je pri posudzovaní poplatkovej povinnosti navrhovateľa bez právneho významu.

Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie je od 1.10.2012 oslobodené od súdnych poplatkov (zákonom č. 286/2012 Z.z. bolo zo zákona č. 71/1992 Zb. vypustené ust. § 4 ods. 1 písm. k/).

Na základe uvedeného, odvolací súd označené uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnému odporcovi nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.